

[Lasse Budtz]

bindelser i langt højere grad bør koncentrere sig om at gøre noget for palæstinenserne og for imødekommelse af deres rettigheder, og vi ser derfor med tilfredshed, at udenrigsministeren åbenbart er indstillet på at følge de samme linjer som hans forgænger.

I øvrigt må jeg sige, at både Fezplanen, fremsat af de arabiske lande, og Reaganplanen demonstrerer det nødvendige i at beskæftige sig yderligere med palæstinensernes muligheder. Der er her både fra amerikansk og fra arabisk side, selvfølgelig især fra arabisk, en ny forståelse af, hvad det kommer til at dreje sig om i Mellemøsten, hvis man vil skabe fred.

Socialdemokratiet ser i øvrigt med forventning hen til et andet Israel, som med arbejderpartiet i spidsen manifesterede sig ved den store demonstration i Tel Aviv. Vi gør det i håbet om, at der nu sættes ind på at få løst det palæstinensiske problem, også ved de retningslinjer, som er angivet af det israelske arbejderparti, bl.a. ved, at palæstinensernes selvfølgeligelige ret til et hjemland virkeliggøres.

Til sidst blot et par ord om Tyrkiet. Den europæiske Menneskerettighedskommission i Strasbourg har givet Tyrkiet en frist på yderligere 4 måneder til at svare på de anklager, som er rejst af Sverige, Norge, Holland, Frankrig og Danmark. Det er en lidt lang frist, men det er vel til at leve med, og i hvert fald må sagen gå sin gang.

Den tyrkiske sag har to sider. Den ene er menneskerettighedsproblemet, den anden er den nye såkaldte grundlov, som er blevet præsenteret, foreløbig i et næsten færdigt udkast. Den sidste behandling af udkastet finder sted i Ankara i denne måned og gennemføres af de diktatoriske generaler selv.

Det udkast, der ligger på bordet nu, og som blev præsenteret de foregående dage i Strasbourg, lover – for at sige det mildt – ikke godt. Faktisk fastholder det udkast, som er blevet præsenteret, generalsstyret. Det holder generalernes muligheder for at blive ved magten ved lige, og grundlovsudkastet skaber ikke frihed for pressen, ikke for fagforeningerne, ikke for partierne, ikke for foreningsvirksomhed. I virkeligheden er det grundlovsudkast, der foreligger, hvis det bliver gennemført, direkte i strid med Helsingforslutakten.

Dette er umådelig trist. Et lille land som Danmark, som på flere måder er i et alian-

ceforhold med Tyrkiet, bør anstændigvis påpege de mangler, udviklingen også gennem grundlovsudkastet klart demonstrerer, for målet må naturligvis være at forsøge at hjælpe Tyrkiet tilbage til demokratiet. Det vil socialdemokratiet meget gerne yde sit bidrag til.

Steen Folke (VS):

Ingen kan være i tvivl om, at det er en særdeles ansvarlig og alvorstynget regering, vi nu har fået. Alligevel har den på ét punkt kastet sig ud i et hæmningsløst frådseri med skatteydernes midler. Jeg tænker naturligvis på u-landshjælpen, som ganske vist vil blive fastholdt uændret på det ansvarlige niveau, 0,73 pct. af bruttonationalproduktet, næste år, men som derefter ganske løssluppet tænkes forhøjet til 0,74 pct. af bruttonationalproduktet i 1984.

Det er godt nok en nedskæring i forhold til tidligere planer, men det kan alligevel kun være et udtryk for kristeligt folkepartis markante profil i regeringen. 1/10 promille mere til de fattige i u-landene – det må give syndsforladelse for indgrebene mod de fattige i Danmark. Måske har regeringens mere kløgtige økonomiske hoveder også beregnet, at med regeringsprogrammets konsekvenser for bruttonationalproduktet vil u-landshjælpen under alle omstændigheder blive kraftigt devalueret.

På et enkelt punkt må vi anholde den ellers faste og beslutsomme regerings vankelmodighed. Statsministeren anfører, at brug af kernekraft årligt vil kunne spare det danske samfund for milliardbeløb. Alle ved, at firkløveret trods sin misvisende grønne farve er fanatisk tilhænger af atomkraft. Alligevel skydes beslutningen om indførelse af atomkraft endnu en gang ud i en uvis fremtid. Der skal afventes undersøgelser om sikkerhed og affald, og der skal måske holdes folkeafstemning om sagen. Hr. Arne Christiansen ved i hvert fald, at alle de undersøgelser og al snak om folkeafstemning blot var en slatten socialdemokratisk afledningsmanøvre. Hr. Arne Christiansen blev ganske vist heller ikke energiminister, og nu er den handlekraftige borgerlige regering minsandten hoppet på den socialdemokratiske kærre og udskyder det hele.